

BESLUT 2009-10-22

i ärende enligt 14 kap. Riksidrottsförbundets (RF) stadgar

ANMÄLARE DA

ANMÄLD ME

SAKEN Fråga om fusk vid tävlingsspel

Bakgrund och yrkanden m.m.

Den 11 augusti 2009 spelades på MjöGK Skandia Cup Regionkval, som är en s.k. förbundstävling, vilket innebär att bestraffningsanmälan ska göras hos Svenska Golfbundet (SGF), Juridiska Nämnden.

DA, som tjänstgjorde som tävlingens Tournament Director (TD), har anmält en av spelarna i tävlingen, ME, för fusk. I sin anmälan har DA gjort gällande att ME fuskat under spel på hål fyra genom att spela den provisoriska boll som han tidigare hade slagit ut med från tee samtidigt som han för medtävlarna uppgav att den boll han spelade var den ursprungliga bollen som hade slagits från tee.

ME har förnekat fusk.

Utredningen

Utredningen i ärendet består dels av vad parterna skriftligen anfört genom anmälan och svaromål, dels av muntliga förhör inför nämnden med parterna samt, på telefon, med ME:s medtävlare, tävlingens domare BA och två åskådare på banan, JA och MK. En skiss med kommentarer över det aktuella hålet har ingetts. I huvudsak följande har framkommit vid de muntliga förhören.

DA: Han blev av en åskådare, MK, tillika far till MaK, som spelade i samma boll som ME, uppmärksam på en händelse som hade inträffat på det fjärde hålet, ett par 4-hål. MK hade berättat följande: MK hade på hål fyra sett att ME:s utslag från tee träffat ett träd ca 50 meter framför tee, till höger om damtee. Bollen hade därefter ramlat rakt ned mot marken. ME hade därefter slagit en provisorisk boll från tee som hamnade på fairway, ungefär där de andra spelarnas utslag redan hade hamnat. Spelarna i bollen – ME, MaK och SH – hade därefter lämnat tee men ingen hade letat efter MEs första boll utan fortsatt till bollarna på fairway. ME hade därifrån spelat ut hålet med sin provisoriska boll. På det sjätte hålet fick MK av sin son MaK höra att ME hade gjort par på hålet, vilket MK ansåg orimligt. Tillsammans med en annan åskådare, JC, begav han sig därefter tillbaka till det träd på fjärde hålet som hade träffats av ME:s första boll från tee. Tämligen omgående hittade de en boll i gräset nära trädet. Därefter kontaktade de tävlingsledningen.

ME: På inspeldagen, dagen före tävlingen, hade han på samma hål haft ett dåligt utslag som gick in skogen till höger. Hans utslag på själva tävlingen "touchade" ett träd till höger framför tee men han tyckte sig se bollen fortsätta ut mot fairway. Eftersom han ändå var lite osäker på var bollen kunde ha hamnat slog han en provisorisk boll. Denna boll blev dock alldeles för lång och hamnade i tjockt gräs långt till vänster. Den boll han hade slagit först och som "touchat" ett träd hittade han omgående på fairway. Eftersom det var lättad för att banan var så blöt tog han upp bollen och visade den för kamraterna då de var lite osäkra på om det var hans första boll. Alla tre i bollen var överens om att den bollen var den första boll som han spelat från tee. Härefter tittade han helt kort efter den provisoriska bollen men då han inte kunde hitta den direkt fortsatte han inte att leta för att inte försena spelet. Därpå spelade han in mot green men bollen hamnade i en bunker, varifrån han slog upp den på green och puttade i för

ett par på hålet. När spelarna var på hål tolv blev de informerade av TD DA om att de efter avslutad rond skulle gå igenom om vad som hänt på hål fyra eftersom spelarna i bollen inte var överens om hans score på hålet. Detta tyckta han var konstigt med tanke på att alla var överens om scoren efter fjärde hålet. Då spelarna senare, efter ronden, gick igenom vad som hänt hade MaK ändrat sig och man var inte längre överens om MEs resultat. Då blev även SH osäker.

MK: Då bollen med ME slog ut på fjärde hålet stod han, tillsammans med sin sambo IE och ytterligare en åskådare, JC, nära andra hållets tee, 40 – 50 meter från fjärde tee. Han vill minnas att det var ME, som slog ut först på hålet. MEs slag gick rakt ut mot höger och träffade hårt i ett träd. Det smällde ganska rejält i trädet. Han tyckte sig se att bollen därefter föll rakt ned, till ca. en meter till höger om trädet och lade sig intill trädet. Från den plats där han stod var det 90 – 100 meter till det träd som träffades av ME:s boll. Därefter slog de andra spelarna ut och sist slog ME ut en boll till. Detta var ett rakt, bra slag, kanske 190 – 200 meter. Han uppfattade att det var en provisorisk boll. Sedan alla spelarna slagit ut gick de framåt och det gjorde även han själv tillsammans med IE och JC. Lite längre fram såg han hur spelarna gick av och an, 40 – 50 meter framför området där MEs andraboll låg och föreföll leta efter en boll. Letandet avslutades och ME spelade en boll från fairway mot det fjärde hållets green. En kort stund senare såg han spelarna på det femte hållets tee och såg att ME var den som slog ut först, vilket han tyckte var konstigt med tanke på vad som hade skett på det fjärde hålet. Hans reflektion var att spelarna spelade i fel ordning eftersom ME slagit bort sin förstaboll på det fjärde hålet. Han förflyttade sig senare till sjätte green och kom dit strax innan spelarna kom fram dit. Efter att några åskådare vid sexans green frågat MK hur det gick för spelarna fick han av sin son MaK, som hade uppsnappat frågan, höra att ME hade par på det fjärde hålet, vilket han tyckte lät egendomligt. På det nionde hålet stötte han igen på sin son och frågade vad som hade hänt. Sonen MaK sa då att ME, sedan viss diskussion uppkommit i bollen, stått på sig och hävdade att den boll han spelade färdigt med på hål fyra var hans förstaboll. Han sa då till sonen att han var säker på att förstabollen, efter att ha träffat trädet på fyran, gick rakt ned. Han frågade också om MaK visste vilken boll ME spelade på fyran. MaK svarade att det var en Titleist nr 1 eller 2 med två prickar på. Sedan han hört detta gick han, i sällskap med JC, raka vägen tillbaka till hål fyra och till det träd som ME träffat. Bara någon meter in i skogen, bredvid trädet, hittade han en Titleist med två prickar på. Han kontaktade då, via mobiltelefon, sin sambo IE, som befann sig vid nionde eller tionde hålet, för att hon skulle be sonen MaK att klargöra

vilken märkning som ME hade på sin första boll på fjärde hålet. MaK beskrivning av märkningen på MEs boll stämde med den märkning som fanns på den boll som återfunnits intill trädet. Han kontaktade herefter tävlingsledningen som senare utredde vad som ägt rum.

JA: Då spelarna slog ut på fyran stod han, tillsammans med en god vän, på hålet, ca. 180 meter från tee, nära en bunker på hålets vänstra sida. Första bollen från tee hamnade på fairway inte långt från där han stod. Han vet inte vem av spelarna som slog. Även nästa spelare slog sin boll till ungefär samma område. Den tredje spelarens slag där- emot träffade ett träd med en smäll. Trädet stod ca. 50 meter framför tee. Han såg inte om någon boll föll ned efter träffen i trädet men hans sällskap uppfattade att något trillade ned efter träffen i trädet. Sedan slog en av spelarna – den spelare som slagit i trädet – ytterligare en boll från tee och den bollen landade nära honom, ca. 10 meter ifrån, i lite halvhögt gräs. Han hade fri sikt från där han stod ända till tee på hålet och kunde se bollens färd i luften. Han såg att spelarna, när de gick från tee, inte letade efter den boll som träffat trädet, vilket han tyckte var märkligt. Spelarna gick istället fram mot bollarna som låg nära där han själv befann sig. En av spelarna sade att han hade sin boll och sedan spelade de vidare. Han hörde spelaren säga att det var hans förstaboll, vilket det inte var. Den spelare som slog sista slaget från tee, alltså det fjärde utslaget, fortsatte spelet på hålet med den bollen och slog in mot green. Den spelaren är samma spelare som slog bollen i trädet.

MaK: Det var ME som slog ut först på det fjärde hålet. Bollen gick in i ett träd som stod 10 – 15 meter till höger om damtee, 30 – 40 meter från gul tee. Det verkade som om bollen tog hårt i trädet eftersom det föll ned löv och grenar. Han trodde att bollen ramlat ned vid trädet. Efter detta slog han själv och SH ut. Herefter slog ME en provisorisk boll från tee. Denna boll var bra och 'var med'. Då spelarna lämnade tee blev det inget letande efter MEs första boll eftersom ME inte ville att de skulle leta. Den boll som ME hade slagit ut på fairway trodde han var MEs provisoriska boll men ME sa att det var hans första boll, vilket han tyckte var lite konstigt. Han tyckte att det var ganska otroligt att bollen skulle ha gått igenom trädet och hamnat på fairway, så hårt som bollen träffade trädet. Den boll ME spelade först från fyrans tee var märkt med två prickar och med ett kryss i ena pricken.

SH: ME slog sin förstaboll ut i skogen och han såg att den träffade ett träd men vet inte

valt den därefter tog vägen. ME sa att han trodde att bollen gick igenom trädet. Sedan slog han en provisorisk boll mitt i fairway. Det blev inget letande efter MEs första boll därför att ME inte ville att de skulle leta. När de kom fram till sina bollar sa ME att den boll han slagit ut på fairway var hans första boll från tee. ME letade sedan i ruffen längre fram men hittade inte någon boll. Han tyckte att det var konstigt då ME sa att bollen på fairway var den första bollen från tee. Den boll som ME avslutade hålet med slogs från fairway. Han kände sig osäker rörande resultatet på målet men fann sig i att ME sa att han hade gjort par på hålet.

BA: Hon har inte själv sett något av vad som förekommit under spelet av det fjärde hålet. Däremot har hon hört vad spelarna berättade då händelserna genomgicks efter avslutad rond. Vad spelarna då berättade överensstämmer med vad de uppgett vid förhören i nämnden.

Skäl för beslutet

Den avgörande frågan för Juridiska Nämnden att besvara i ärendet är om ME avslutat spelet på det fjärde hålet med den första bollen han spelade ut från tee eller om han avslutade hålet med boll nummer två. Förhören med spelarna i bollen ger i denna fråga inte Juridiska Nämnden anledning till några bestämda slutsatser. Detsamma är förhållandet beträffande vad som framkommit under förhören med MK eller BA.

Av förhören framgår dock att ME:s första boll från tee på det fjärde hålet träffade ett träd 40 – 50 meter framför tee, 10 – 15 meter till höger om damtee. Vidare framgår att det mellan spelarna i bollen rådde viss oenighet om vad som hade hänt med den bollen, varvid ME hävdade att bollen enbart "touchade" lövverket och fortsatte ut på fairway medan MaK och SH tyckte att bollen tog hårt i trädet och att det var konstigt att den, som ME påstod, kom ut och igenom trädet. Förhören visar också att en boll hittats intill trädet och att denna boll var märkt på ett sätt som var identiskt med, eller i varje fall snarlikt, den märkning som fanns på den boll som ME spelade först från tee och som träffade trädet. Slutligen framgår att ME slog en provisorisk boll från tee och att denna boll spelades efter att de övriga spelarna i bollen hade slagit sina utslag.

ME:s uppgift att han under inspelsvarvet hade slagit en boll med likadan märkning till platsen vid trädet har inte närmare utvecklats av honom och den kamrat som spelade

tillsammans med honom den dagen har inte heller hörts i ärendet. Juridiska Nämnden lämnar uppgifterna om vad som kan ha skett under inspelsvarvet utan avseende.

Det får anses klarlagt att ME:s första boll från tee träffade trädet i vart fall så hårt att det hade varit rimligt att söka efter bollen i närheten av trädet och inte, som ME, omedelbart utgå från att bollen fortsatt ut på fairway. Såväl spelarna i bollen som MK och JA ansåg det märkligt att ME inte sökte efter bollen.

JA har i sitt vittnesmål uppgett att han såg att det var samma spelare som slog sist från tee som dessförinnan hade träffat trädet, att han hade fri sikt mot tee och kunde följa spelarens boll, dvs. "andrabollen", hela vägen och att han såg att spelaren avslutade hålet med andrabollen. Det förhållandet att viss oklarhet möjligen föreligger rörande var JA mera exakt befann sig då han såg det sista slaget från tee och var detta slag mera exakt hamnade är av underordnad betydelse i sammanhanget.

Sammanfattningsvis finner Juridiska Nämnden att det är ställt utom rimligt tvivel, med hänsyn till den samlade bevisningen, att ME fortsatt spelet på och avslutat hål nummer fyra med den boll som han spelade som andraboll från tee på det fjärde hålet. Genom att spela denna andra boll och göra gällande att den bollen var hans förstaboll har han, som anmälaren påstått, gjort sig skyldig till sådan förseelse som anges i 14 kap. 2 § 9 RF:s stadgar.

ME:s förseelse är att anse som grov. Påföljden för grov förseelse är avstängning under minst ett och högst två år (14 kap. 7 § RF:s stadgar). Vid bestämmande av avstängningstidens längd ska hänsyn emellertid tas till ME:s låga ålder vid tidpunkten för förseelsen, han hade i maj månad 2009 fyllt tretton år. Avstängningstiden bör därför bestämmas till fyra månader och avse tävling, uppvisning och uppdrag men inte träning.

BESLUT

Juridiska Nämnden ådömer, för förseelse mot 14 kap. 2 § 9 RF:s stadgar, ME avstängning under tiden från och med 23 oktober 2009 till och med 23 februari 2010. Under avstängningstiden får ME inte delta i tävling eller uppvisning eller utöva uppdrag inom golfporten.

Detta beslut kan överklagas till Riksidrottsnämnden, Idrottens Hus, 114 73 Stockholm, senast den 12 november 2009.

Svenska Golfbundet

Juridiska Nämnden

Jan Rebane

I beslutet har deltagit Jan Rebane, ordförande, samt Björn Bergman och Thomas Hedstrand. Enhälligt.